

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 września 2020 r. – Republika Austrii / Komisja Europejska i in.

(Sprawa C-594/18 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Pomoc państwa – Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE – Artykuły 11 i 194 TFUE – Artykuł 1, art. 2 lit. c) i art. 106a ust. 3 traktatu EWEA – Planowana pomoc na rzecz jednostki C elektrowni jądrowej Hinkley Point (Zjednoczone Królestwo) – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym – Cel leżący we wspólnym interesie – Cele środowiskowe Unii Europejskiej – Zasady: ochrony środowiska, „zanieczyszczający płaci”, ostrożności i zrównoważonego rozwoju – Określenie przedmiotowych działań gospodarczych – Niewydolność rynku – Proporcjonalność pomocy – Pomoc inwestycyjna lub operacyjna – Określenie elementów pomocy – Komunikat w sprawie gwarancji]

(2020/C 390/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Austrii (przedstawiciele: początkowo G. Hesse, a następnie F. Koppensteiner i M. Klamert, pełnomocnicy, wspierani przez H. Kristoferitscha, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, P. Němečková i K. Herrmann, pełnomocnicy), Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller i I. Gavrilová, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo D. Colas i P. Dodeller, a następnie P. Dodeller i T. Stehelin, pełnomocnicy), Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: początkowo D. Holderer, a następnie T. Uri, pełnomocnicy, wspierani przez P. Kinscha, avocat), Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér, pełnomocnik, wspierany przez P. Nagya, ügyvéd), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: Z. Lavery i S. Brandon, pełnomocnicy, wspierani przez A. Robertsona, QC, i T. Johnstona, barrister)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona, poza własnymi kosztami związanymi z odwołaniem, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Czeska, Republika Francuska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowacka oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) / Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(Sprawa C-648/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Swobodny przepływ towarów – Artykuł 35 TFUE – Ograniczenia ilościowe w wywozie – Środki o skutku równoważnym – Środek krajowy nakładający na producentów energii elektrycznej obowiązek oferowania całej dostępnej energii elektrycznej wyłącznie na scentralizowanym konkurencyjnym rynku danego państwa członkowskiego]

(2020/C 390/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Strona przeciwna: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Sentencja

Artykuły 35 i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, które, zgodnie z wykładnią organu odpowiedzialnego za ich stosowanie, nakładają na krajowych producentów energii elektrycznej obowiązek oferowania całości dostępnej energii elektrycznej na platformach prowadzonych przez jedyne operatora wyznaczonego do świadczenia usług obrotu dla krajowego rynku energii elektrycznej, stanowią środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym w wywozie, którego nie można uzasadnić względami bezpieczeństwa publicznego związanymi z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej, ponieważ takie przepisy nie są proporcjonalne do zamierzonego celu.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Cali Apartments SCI (C-724/18), HX (C-727/18) / Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris

(Sprawy połączone C-724/18 i C-727/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/123/WE – Zakres stosowania – Wielokrotny, krótkoterminowy wynajem umeblowanych lokali klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nich zameldowania – Uregulowanie krajowe przewidujące system uprzednich zezwoleń w odniesieniu do pewnych określonych gmin, nakładające na owe gminy obowiązek ustanowienia warunków udzielania zezwoleń przewidzianych w tym systemie – Artykuł 4 ust. 6 – Pojęcie „systemu zezwoleń” – Artykuł 9 – Względy uzasadniające – Niewystarczająca podaż przystępnych cenowo mieszkań na wynajem długoterminowy – Proporcjonalność – Artykuł 10 – Wymogi dotyczące warunków udzielania zezwoleń]

(2020/C 390/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cali Apartments SCI (C-724/18), HX (C-727/18)

Strona przeciwna: Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris

Sentencja

- 1) Artykuły 1 i 2 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta ma zastosowanie do uregulowania państwa członkowskiego dotyczącego działalności polegającej na wielokrotnym, krótkoterminowym, odpłatnym wynajmie umeblowanych lokali mieszkalnych klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nich zameldowania, wykonywanej zawodowo lub niezawodowo.
- 2) Artykuł 4 dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe, które ustanawia wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia na prowadzenie niektórych rodzajów działalności polegającej na wynajmie lokali mieszkalnych, wchodzi w zakres pojęcia „systemu zezwoleń” w rozumieniu pkt 6 tego artykułu.